

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**25-та Неділя по
П'ятидесятниці:
Знайдімо справжній світ!**

**Twenty-Fifth Sunday after
Pentecost:
Let us find the real world!**

**Vingt-cinquième dimanche
après la Pentecôte:
Trouvons le monde réel!**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

Притча, яку розповідає Господь у сьогоднішній Євангелії (Луки 12:16-21: вона – Євангелія 26-ої Неділі, а ми читаємо її сьогодні з огляду на *Перескок Євангелії від Луки: ось тут*) - справді багатозначна. Вона нагадує нам те, про що ми переважно не хочемо думати. Вона усвідомляє нас про те, чого ніяк не можна уникнути – що колись ми мусимо покинути цей світ, якого ми любимо та що такий знайомий нам. Таким чином, вона нас запрошує глибоко застановитися над значінням того, що ми робимо та й того, до чого ми прив'язуємось.

Та повинні ми усвідомлювати також помилку, до якої легко допуститися, коли думаємо про цю Притчу, чи про інше вчення, що підкреслює тендітність земного життя. Ця помилка – дивитися на світ у дуалістичний спосіб. Дуалісти ділять реальність на дві часті: на добру і на злу. Переважно звуть духовне – добротом, а тілесне – злом. Радикальні дуалісти навіть дійшли до того, що твердили ніби цей світ створив не Бог а Сатана, та навіть, що він ув'язнив у ньому частинку Бога, яку ми маємо звільнювати нашими духовними подвигами. На їхню думку Бог – Творець лише невидимого світу духовного, тобто справді доброго й вічного світу.

Ісус подає нам вчення зовсім не таке. Він проголошує, що цей світ – улюблене творіння Боже, що Богові подобається те, що Він створив, та що

та найвища жертва, яку Сам Ісус приніс у світі на тій горі Голгофі, Він приніс для того, щоб визволити світ від рабства, яке повстає з несвідомості про божественне походження і славне призначення всього того, що створив Бог.

Повища Ікона показує нам славу та красу Христа Вседержителя,- Того, що Своє життя віддає за світ, і цим підтверджує, що це ВІН його справжній і вічний Володар. Він щедро дарує нам різні чудові справи, щоб ми були в цьому світі щасливими – і спонукує нас також дарувати й від себе, замість того, щоб усе лише горнути до себе, як намагався робити в цій Притчі Ісусовій той справді убогий та безумний "багач".

Ми ніколи не повинні перестати дивитися на світ з подивом і любов'ю! Пригадуймо самі собі та й усім, що цей світ – творіння та навіть прояв (як кожний мистецький твір є проявом митця, який його створив) премудрости, краси та слави Божої – Отця і Сина і Святого Духа. Таким чином, сам світ навертати буде нас до Бога а не буде ставати нам пасткою - причиною забувати про Бога.

Убогий "багач" у сьогоднішній притчі помилився у тому, що дивився на світ не як слід, тобто: не думаючи про Бога, не дякуючи Йому за Його щедрість, не ставлячи собі запит про те, що він міг би зробити, щоб ставати справді багатим, розділюючи своє щастя з іншими замість того, щоб думати лише про власну вигоду.

Але чи й ми не наслідуємо цього убогого чоловіка? Застановляючись над тим, скільки ми маємо,- любимо Бога, Який нам все це подарував! Так, і любимо своє життя у цьому світі – цей прецінний і божественний дар даний нам. І користаймось ним, як належить. Тоді, коли прийде той час покидати цей світ, ми зауважимо, що справді не втрачаємо його, бо ми його знайдемо у повноті його слави у тому Царстві, якого цей світ зо всією його пишнотою – лише слаба копія, подібно, як свічка є слаба копія славного життєдайного Сонця! І ми його ніколи не загубимо!

Twenty-Fifth Sunday after Pentecost: Let us find the real world! **Vingt-cinquième dimanche après la Pentecôte: Trouvons le monde réel!**

The parable that Jesus relates in today's Gospel (Luke 12:16-21 - it is the Gospel of the Twenty-Sixth Sunday, read today due to the Lukan Jump: [click here](#)) is very meaningful indeed. For example it reminds us of something that we probably do not usually like to think

La parabole que Jésus raconte aujourd'hui dans l'Évangile (Luc 12: 16-21 - c'est l'Évangile du 26e Dimanche que nous lisons aujourd'hui en raison de La Saut de l'Évangile selon Saint Luc: [cliquez ici](#)) est, en effet, très significatif. Par exemple, elle nous

about. It calls us to awareness of the inescapable fact that one day we must leave this world which we love and which is so familiar to us. In this way it invites us to think deeply about the meaning of the things we do and the things to which we attach ourselves.

Yet, we ought to be aware of an error that is easily made when we think about this parable or about other teachings that highlight the fragility of earthly life. That error is to look at the world in a dualistic fashion. Dualists divide all reality into two parts: the good and the bad. They usually call the spirit good and the body bad. Radical dualists have gone so far as to say that this world was created by Satan and not God, and even that he imprisoned a part of God in it and we must liberate it by our spiritual activities. According to them God is the Creator only of the invisible world of the spirit - the truly good and eternal world.

Jesus teaches us something quite different. He proclaims that this world is the beloved creation of God, that God is pleased with what He has made - and the supreme sacrifice which Jesus Himself offered upon the earth on that hill of Golgotha was given to liberate the world from the slavery which derives from ignorance of the divine origin and glorious destiny of all that God has made.

This Icon shows us the glory and beauty of Christ, the Pantocrator, the One Who gives His life for the world and so confirms that HE is its true and eternal Ruler. He richly gives us all sorts of wonderful things to make us happy here - and inspires us to give in return, instead of hoarding things for ourselves as this poor "rich" fool in Jesus' parable sought to do.

rappelle de quelque chose dont nous, probablement, n'aimons pas penser. Elle nous appelle d'être conscients du fait incontournable qu'un jour nous devons quitter ce monde que nous aimons et qui est si familier pour nous. De cette façon, elle nous invite à réfléchir profondément sur le sens des choses que nous faisons et les choses auxquelles nous nous attachons.

Pourtant, nous devons être conscients d'une erreur qui est facile à faire quand nous pensons à cette parabole ou sur d'autres enseignements qui mettent en évidence la fragilité de la vie terrestre. Cette erreur est de regarder le monde d'une manière dualiste. Les dualistes divisent toute réalité en deux parties: le bien et le mauvais. Ils appellent généralement l'esprit le bien et le corps le mauvais. Les dualistes radicaux sont allés jusqu'à dire que ce monde a été créé par Satan et non pas par Dieu, et même qu'il en a emprisonné une partie de Dieu et que nous Le devons libérer par nos activités spirituelles. Selon eux, Dieu est le Créateur seulement du monde invisible de l'esprit - du monde vraiment bon et éternel.

Jésus nous enseigne quelque chose de différent. Il proclame que ce monde est la création bien-aimée de Dieu, que Dieu est content de ce qu'il a fait - et le sacrifice suprême que Jésus a offert sur la terre sur cette colline du Golgotha a été donné à libérer le monde de l'esclavage qui découle de l'ignorance de l'origine divine et le destin glorieux de tout ce que Dieu a fait.

Cette Icône nous montre la gloire et la beauté du Christ, le Pantocrator, Celui qui donne Sa vie pour le monde et ainsi confirme que c'est LUI Qui est Son vrai Souverain éternel. Il nous donne richement toutes sortes de choses merveilleuses à nous rendre heureux ici - et nous inspire à donner en retour, au lieu de ramasser les

We must never stop looking at the world with wonder and love! Let us keep on reminding ourselves and everyone that this world is the creation and even the manifestation (just as every work of art is a manifestation of the artist who brought it into being) of the wisdom, the beauty and the glory of God - the Father, the Son and the Holy Spirit. In this way the world itself will turn us towards God and will not become a trap for us - a reason for us to forget about Him.

The poor "rich" man in today's parable made the mistake of regarding this world without thinking of God, without thanking Him for His generosity, without asking what he could do to make himself truly rich by sharing his good fortune with others instead of thinking only about his own ease.

Yet do not we also imitate this poor man? As we take stock of how much we have, let us love God Who has given it to us! Yes, and let us love our life in this world - this precious divine gift to us. Let us use it well. Then, when the time comes for us to leave this world, we shall realize that we are indeed *not* losing it, for we shall find it in all its true glory in that Kingdom, of which this world, with all its splendor, is only a faint copy, just as a candle is a faint copy of the glorious life-giving Sun! And we shall never lose it!

choses pour nous-mêmes comme ce pauvre «riche» insensé dans la Parabole de Jésus a cherché de faire.

Nous ne devons jamais cesser de regarder le monde avec l'émerveillement et l'amour! Continuons toujours a rappeler nous-mêmes et tout le monde que ce monde est la création et même la manifestation (tout comme toute œuvre d'art est une manifestation de l'artiste qui l'a fait naître) de la sagesse, la beauté et la gloire de Dieu - le Père, le Fils et le Saint-Esprit. De cette façon, le monde lui-même nous tournera vers Dieu et ne deviendra pas un piège pour nous - une raison pour nous de L'oublier.

Le pauvre «riche» dans la parabole d'aujourd'hui a fait l'erreur de considérer ce monde sans penser à Dieu, sans Le remercier de Sa générosité, sans demander ce qu'il pouvait faire lui pour se faire vraiment riche en partageant sa bonne fortune avec les autres au lieu de penser seulement au sujet de son aise.

Pourtant, n'imitons-nous aussi ce pauvre homme? En considérant tous que nous avons, aimons Dieu qui nous L'a donné! Oui, aimons notre vie dans ce monde - ce don divin précieux donné a nous. Servons-nous en bien. Puis, quand vient notre temps de quitter ce monde, nous réaliserons qu'en effet nous ne le perdrons pas, car nous allons le trouver dans toute sa vraie gloire dans ce Royaume, dont ce monde, avec toute sa splendeur, ne est qu'une copie faible, tout comme une bougie est une copie faible du soleil vie-donnant et glorieuse! Et jamais nous ne perdrons!